

KOMPONIST
Richard Strauss

DIRIGENT
Yannick Nézet-Séguin

LIBRETTIST
Hedwig Lachmann

PRODUKTION
Claus Guth

SCENOGRAFI
Etienne Pluss

KOSTUMER
Ursula Kudrna

LYSDESIGN
Olaf Freese

PROJECTIONSDESIGN
Roland Horvath

KOREOGRAFI
Sommer Ulrickson

DRAMATURGI
Yvonne Gebauer

The Met ropolitan Opera

Mandag 9. juni kl. 14.00
(2. pinsedag)

Spilletid
1 t 50 min

SALOME
Elza van den Heever

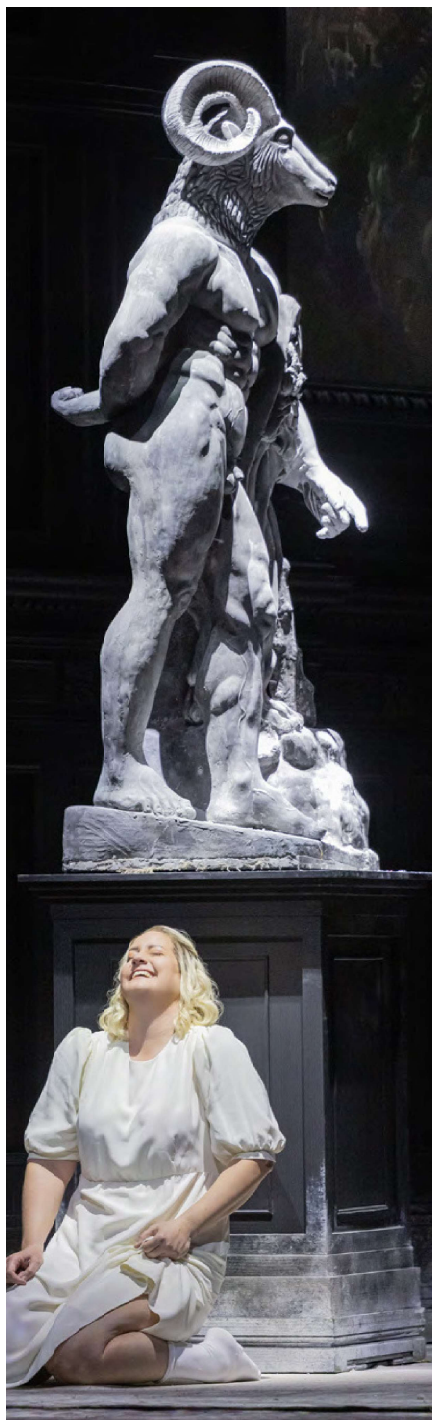
HERODIAS
Michelle DeYoung

HERODES
Gerhard Siegel

NARRABOTH
Piotr Buszewski

JOCHANAAN
Peter Mattei

Sang - Engelsk
Undertekster - Engelsk

I Kong Herodes' palads, beundrer den unge kaptajn Narraboth prinsesse Salome, som sidder ved festbordet med sin stedfar, Herodes, og hans hof. En tjener advarer Narraboth om, at det kan få frygtelige følger, hvis han bliver ved med at stirre på prinsessen. Jochanaans stemme høres fra cisternen, hvor han bliver holdt fanget. Han proklammerer at Messias vil komme, og to soldater kommenterer profetens venlighed og Herodes' frygt for ham.

Salome kommer ind, frastødt af Herodes' tilnærmelser til hende og træt af hans gæster. Jochanaans stemme høres igen, idet han fordømmer Salomes mor Herodias' syndige liv. Salome spørger til profeten. Soldaterne nægter at lade hende tale med ham, men Narraboth, der ikke kan modstå hende, giver ordre til at Jochanaan skal hentes op fra cisternen.

Først bliver hun skrækslagen over hans udseende, men Salome bliver hurtigt fascineret af Jochanaans krop, og hun beder om tilladelse til at røre hans hår, hans hud og til sidst hans læber. Jochanaan afviser hende med magt. Narraboth, som ikke kan tåle at se Salome tiltrukket af en anden mand, dolker sig selv, uden at Salome bemærker det. Ude af sig selv af spænding, bliver hun ved med at tigge om Jochanaans kys. Profeten beder hende frelse sig selv ved at søge Kristus og trækker sig tilbage til cisternen, imens han forbander Salome.

Herodes kommer ud fra paladset, i søgen efter prinsessen, mens han kommenterer månens sære udseende. Da han glider i Narraboths blod, går han pludselig i panik og får hallucinationer. Herodias afviser vredt hans fantasier og beder ham følge hende ind igen; men Herodes har kun øjne for Salome. Han tilbyder hende mad og vin, men hun afslår.

Fra cisternen fortsætter Jochanaans tirader mod Herodias, som forlanger, at Herodes udleverer profeten til jøderne. Herodes afslår, og fastholder, at Jochanaan er en hellig mand som har set Gud. Hans ord sætter gang i et skænderi mellem jøderne om Guds sande natur, og to nazareere taler om Jesu mirakler. Da Jochanaan fortsætter med at anklage hende, forlanger Herodias, at han bliver bragt til tavshed.

Herodes beder Salome om at danse for ham. Hun afslår, men da han lover at give hende lige hvad hun ønsker, beder hun ham sværge på at holde sit ord, og accepterer.

Mens hun ignorerer sin stedmors bøn om at stoppe, danser Salome forførende for sin stedfar. Herodes' begejstring vendes til skræk, da Salome beder om sin belønning — Jochanaans hoved på et sølvfad. Herodes tilbyder hende i stedet rigdom, det halve af sit kongerige, selv det hellige vægtæppe fra templet; men Salome nægter at lade sig overtale og insisterer på, at han overholder sit løfte.

Herodes giver til sidst efter, og bødlen stiger ned i cisternen, mens Salome spændt venter på sin præmie. Profetens hoved bliver overbragt til hende. Hun henvender sig hengivent til Jochanaan og ender med at kysse hans læber. Herodes, der er skrækslagen og frastødt, beordrer sine soldater til at dræbe Salome.

